

MİMARİ RAPOR

“Mimarın, tasarımcının sorumluluğu her zaman büyük.
Biraz hayat gibi hem yaşamı hem ölümü görmek, anda kalmak, biraz nerede durmasını bilmek.
Ne fazla ne eksik.
Neyi nerede neden yaptığının, adımlarının farkında olmak.
Tüm algılarla bir orkestraya sızmak ve yönetmek.”
Proje Ekibi

Herşeyden önce umarız ki; evlerine döndüklerinde bağımıza basamadığımız, 60 yıldır bırakın hatıralarını, hatırlarını bile sormadığımız insanların hikâyesi bu ziyaret merkezi ile anlatımına kavuşacak; savaşı sebepleri ile düşünmeye teşvik edecek ve bu sayede barışın önemini tekrar hatırlatacaktır. Tarihin sarı sayfalarında ‘*Unutulan savaşlar*’ ın hiçbir zaman olmaması; böylelikle olası savaşların önlenilmesi dileklerimizle...

Adı Kutup Yıldızı;

“Benim ülkem dünyadır; benim vatandaşlarım tüm insanlardır.”
William Lloyd Garrison

‘1950 yılında henüz 20’li yaşlarındayken ülkelerinden binlerce kilometre uzakta, Kore’de ateş hattına giren Türk Tugayı için kod adı Şimal Yıldızı ya da **Kutup Yıldızı** (North Star) kullanılmıştır.’ Ayrıca; geçmişten bugüne yönümüzü bulmamızı sağlayan bu yıldızın *hayattaki yönümüzü* bulabilmemiz adına sembolik bir anlamı daha vardır. O kutsal, biricik hayatlarını başka insanlar için düşünmeden feda eden Türk Tugayı’nın adını yaşatma ve biricik hayatlarını feda ediş hikayelerinin anlatımı ile barışın değerini defalarca olduğu gibi bir kere daha anlamamıza ışık tutmalarını sağlama arayışı ile projenin adı da bizim için Kutup Yıldızı’ dır.

Konum

Proje alanı, şehir merkezinin yaklaşık 3km dışında; şehirden Pınarhisar ve Hamitabat’ a gidiş yollarının kesişiminde askeri alanlar ile çevrelenmiş bir konumdadır. Şehirden alana ulaşım mevcutta bahsi geçen ilçelere giden yol ile sağlanmaktadır. Bunun yanında arazi ile komşu olan Lüleburgaz deresi takip edildiğinde şehir merkezine direkt bağlantı vermektedir. Proje anlatımından önce; özellikle vurgulanmalıdır ki, özellikle kamusal alanlar kullanıcılarına gerek toplu taşıma sistemleri gerekse motorlu taşıtlar dışında bisiklet ve/veya yaya olarak ulaşımına imkan sağlayacak altyapıları ile birlikte düşünülmelidir. Yaya ve/veya bisiklet kullanan bir birey düşünüldüğünde proje alanı şehir ile bu tür bir ulaşımına imkan sağlayacak yakınlıkta bir konuma sahiptir. Dere yatağının arazi ile konumlanması ve dere yatağının şehir merkezine kadar takibi göstermektedir ki şehirden yaya ve bisikletli birey akışları bu alan üzerinden kurgulanabilir ve kurgulanmalıdır. Böylelikle Lüleburgaz’ın ekolojik ve sürdürülebilir kent olma arayışı da desteklenebilecektir.

Proje

“Ey hayat, seni bu kadar kıymetli tutuşum, ölüm sayesinde.”

L. Annaeus Seneca

Boş doğal yapısı ve yakın çevresinde yoğun bir yapılaşma bulunmamasından dolayı keyifli *şehir-kırsal ara kesitinde* bir alandır.

Proje arazisi; iki tarafından geçen yollardaki trafik oldukça hızlıdır. Bu nedenle proje alanına girişler (otopark, servis, yaya bağlantıları-öneri otobüs durakları) için taşıt trafiğini yavaşlatmaya yönelik yol yüzeyinde yavaşlatıcı müdahaleler önerilmiştir.

Alanda korunacak ağaçlar dışında da oldukça fazla ağaç bulunmaktadır. Kutup Yıldızı; sakin, çok sayıda ağaçları olan bu alanda kendine *yer bulabilmeyi* çokça aramıştır. Her ağacın *yaşamına saygı* duyacak şekilde ağaç aralarında kalan arazi parçasına konumlanmıştır. Mevcut dokuyu zedelemeyen dahil olma gayreti içindedir. Proje genel yapısı itibari ile yapıların doğa ile ilişkisinin kopmadığı, doğanın da yapılar arası olan bitene şahit olacağı şekilde kurgulanmıştır.

Proje programının bu kısıtlı alana çözülmesi; doğal olarak *nüfuz etmesi* amaçlanmıştır. Bunu yaparken de bina ölçeğinin kırsala doğru açılan bu bölgeye uyum sağlaması aranmıştır. Tüm kullanımların tek bir kabuk altında yer alması yerine, bu alanın tüm kullanımlarıyla *yaşatılması*, görünmesi önemli olmuştur.

Kutup Yıldızı projesi yaşam ve ölüm karşıtlığı başta olmak üzere karşıtlıkları okutmaya yönelik bir mekanlaşma arayışı ile şekil almıştır. Savaş ve ölüm hep vardır. Ama çoğu zaman kabullenilmez. Bazı kayıplar hatırlatsa da unutmak istenir. Kutup Yıldızı Projesi’nde, ölüm ‘Kalıcı Sergi’ yapısını kısmi olarak ayırarak kaçamayacağımız şekilde tüm algılara açar kendini. Yaşam ise; kafe, kütüphane ve ofisleri de içine alan ‘Geçici Sergi’ yapısında kendisini görünür kılar. Yaşam da ölüm gibi farkedilmez; öylece olur- geçer, öylece koştururcasına biter. AN’da durma ise tüm bunları farketmeyi sağlar. Törenler belki bu nedenle bu kadar önemlidir. Tam da bu nedenle tören alanı projenin ana karakterini belirleyen tüm oluşumların merkezinde amfi alanında kendisini ortaya çıkartır.

Projede; içine kapanmayan, dışarıdan gelen potansiyel ile var olarak duvarlar ardında da kendini yaşatan, yaşama yönelik yapılar; oluşumlar arasındaki ilişkileri arayan, gözetken, yapı ve hayatın (programların) konumlanması amaçlanmıştır. Birbiri içine geçen mekanlar ve açık kullanım alanları sayesinde; Kore Şehitlerini Anma günleri dışında da hareket sürekliliğini sağlamaya yönelik organizasyonlar, etkinlikler ve festivaller için düzenlemeler öngörülmüştür. Amfi; oturma/durma/gözleme/izleme/anda olma durumu, kendini durağan, kapalı, geçmişin yok edilemez izi olan Kalıcı Sergi kütleleri ile şeffaf, hareketli, değişken, kendini gösteren Geçici Sergi kütleleri arasına yerleştirmiştir. İki zıtlığın bir arada varlığının kabulü; Denge noktası amfide durma olarak kendisini göstermektedir.

“Ben giderim adım kalır, dostlar beni hatırlasın.”

Aşık Veysel